

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/217/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8800899913
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8800899913.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudkýň JUDr. Zlady Simkovej a JUDr. Gabriely Világiovej v právnej veci žalobkyne Y. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. nad O., sídl. I. XXX/XX, zast. JUDr. Milošom Kaščákom, advokátom, AK Vranov nad Topľou, M. R. Štefaníka 171, proti žalovanému T. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. nad O., X. XXXX/X, zast. JUDr. Petrom Rychnavským, advokátom, AK Vranov nad Topľou, Rázusova 111/19, o vyporiadenie nárokov zo združenia, o odvolaní žalobkyne aj žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 5C/361/2000-539 zo dňa 25.03.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o vyporiadaní majetku získaného činnosťou združenia v rozsahu zrušenia podielového spoluvlastníctva k zásobám v hodnote 298,41 eur a o zaviazaní žalovaného zaplatiť žalobkyni 149,21 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 1.757,73 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Zrušuje rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby v časti nároku na úrok z omeškania nad výšku 9% ročne a vo výrokoch o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 149,21 eur od 31.3.2010 a vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 1.757,73 eur od 31.3.2010 do zaplatenia a v rozsahu zrušenia vracia vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd vyporiadal majetok získaný činnosťou združenia založeného účastníkmi konania Zmluvou o združení zo dňa 6.2.1998 a zaniknutého dňa 31.12.1998 tak, že zrušuje podielové spoluvlastníctvo účastníkom k nasledovným hnuiteľným veciam - zásobám v zostatkovej hodnote 298,41 eur (8.990 Sk) pozostávajúcim z položiek:

- 8 ks košele v zostatkovej hodnote 53,11 eur (1.600 Sk)
- 6 ks tepláky v zostatkovej hodnote 35,84 eur (1.080 Sk)
- 2 ks topánky v zostatkovej hodnote 36,84 eur (1.110 Sk)
- 1 ks topánky v zostatkovej hodnote 21,57 eur (650 Sk)
- 1 ks topánky detské v zostatkovej hodnote 8,29 eur (250,- Sk)
- 1 ks tepláková súprava v zostatkovej hodnote 15,93 eur (480,- Sk)
- 1 ks pyžamo v zostatkovej hodnote 9,29 eur (280,- Sk)
- 1 ks rifle v zostatkovej hodnote 13,27 eur (400,- Sk)
- 4 ks tričká v zostatkovej hodnote 46,47 eur (1 400,- Sk)
- 1 ks vetrovka v zostatkovej hodnote 28,21 eur (850,- Sk)
- 1 ks vetrovka detská v zostatkovej hodnote 29,87 eur (900,- Sk) a žalovaného zaviazal z titulu finančného vyrovnanja zostatkovej ceny hnuiteľných vecí žalobkyni zaplatiť sumu 169,21 eur spolu s

9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 149,21 eur od 31.3.2010 do zaplattenia a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovanému uložil povinnosť z titulu úplného finančného vyrovnania zaplatiť žalobkyni sumu 1.157,73 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.757,73 eur od 31.1.2010 do zaplattenia a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu v časti nároku na úrok z omeškania nad výšku 9 % ročne zamietol. O trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Prvostupňový súd tak rozhodol o žalobe žalobkyne, ktorá žiadala, aby súd vyporiadal jej nároky zo zaniknutého združenia so žalovaným. Žalobkyňa pôvodne žiadala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej 100.000 Sk spolu so 17,6 % úrokom z omeškania od 2.1.1999 do zaplattenia. V priebehu konania bolo ustálené, že predmetom vyporiadania sú zásoby tovaru presne špecifikované podľa výroku napadnutého rozsudku v sume 298,41 eur a ďalej hotovosť, finančné prostriedky vo výške 104.363,40 Sk, ktoré boli ku dňu zániku združenia v pokladni a 1.543,50 Sk na účte združenia.

Prvostupňový súd vec právne posúdil jednak podľa ust. § 829 ods. 1, 2, § 833, § 834, § 835 ods. 1, 2, § 841 a § 141, § 142 ods. 1 a § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Vychádzal aj z ust. § 3 ods. 1 a 2 nariadenia vlády č. 87/1994 Z.z. Mal preukázať, že medzi účastníkmi konania bola platne uzatvorená zmluva o združení podľa § 829 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zmluva o združení tak, ako to už v minulosti konštatoval odvolací súd, nemusí mať písomnú formu, združenie vzniká momentom, kedy sa účastníci dohodnú o tom, že sa budú spoločne pričiňovať o dosiahnutie dojednaného účelu. Podľa zistení združenie vzniklo dňa 6.2.1998 a zaniklo dňa 31.12.1998. Tieto okolnosti prvostupňový súd zistil zo záznamov v peňažnom denníku, kde prvý účtovný záznam je zo dňa 6.2.1998 a posledný účtovný záznam zo dňa 31.12.1998. Listina, a to zmluva o združení, je len potvrdením skoršej existencie združenia a jeho skoršieho založenia. K zániku združenia došlo ku dňu 31.12.1998. So zánikom združenia nezaniká podielové spoluvlastníctvo účastníkov združenia k majetku získaného spoločnou činnosťou. Po zániku združenia medzi účastníkmi konania nedošlo k dohode o majetkovom vyporiadaní, a preto žalobkyňa podala žalobu.

Žalobkyňa pôvodne žiadala, aby žalovaný jej vyplatil sumu 100.000 Sk, ktorá predstavovala prostriedky, ktoré vložila do združenia a ktoré žiadala vrátiť. Zo znaleckého posudku Ing. T. bolo zistené, že združenie malo ku dňu zániku celkový majetok vo výške 104.363,40 Sk ako finančné prostriedky v hotovosti v pokladni. Ďalej na účte mala finančné prostriedky vo výške 1.543,50 Sk a zásoby tovaru v hodnote 8.990 Sk. Mal aj drobný investičný majetok vo forme pokladne v nadobúdacej hodnote 8.945 Sk.

Zo znaleckého posudku Ing. Krajčovičovej, ktorý predstavoval kontrolný znalecký posudok k znaleckému posudku Ing. T., boli zistenia Ing. T. potvrdené a bez zmeny v položkách zásoby a finančné prostriedky na účte a hotovosti v pokladni je aj ďalší znalecký posudok Ekonomickej univerzity v Bratislave. Žalobkyňa následne upravila uplatnený nárok, presne ho špecifikovala, čiastočne zobrala späť a čiastočne vo vzťahu k pokladni bol uplatnený nárok zamietnutý, vrátane úrokov z omeškania. Predmetom konania ostala už len suma 1.543,50 Sk ako finančné prostriedky v pokladni a na účte a zásoby tovaru. K tomu žalobkyňa žiadala priznať úroky z omeškania vo výške 17,6 % ročne od 31.3.2000.

Prvostupňový súd ďalej skonštatoval, že medzi účastníkmi konania nebol dohodnutý osobitný spôsob vyporiadania majetku združenia ku dňu jeho zániku, preto je potrebné vychádzať z toho, že podiely oboch členov združenia sú rovnaké. Majetok, ktorý získali členovia združenia pri činnosti združenia a ktorý reálne pri zániku združenia existuje, bola aj v danej právnej veci v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne a žalovaného v rozsahu 1 každého člena združenia.

Prvostupňový súd sa zameral na preukázanie finančných prostriedkov, ktoré mali obe sporové strany do združenia vniešť. Ani jedna sporová strana jednoznačne nepreukázala, koľko reálne do združenia vniesli, a preto vychádzal z ust. § 831 druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak v zmluve o združení nie je určená výška, predpokladá sa, že účastníci sú povinní poskytnúť rovnaké hodnoty. Teda predpokladal, že obaja účastníci zmluvy o združení sa zaviazali do združenia vložiť rovnaké vklady. Nebolo zistené, že by výška vkladov a podiel na zisku bol upravený osobitným spôsobom medzi

účastníkmi združenia. Preto prvostupňový súd ustálil, že každý z účastníkov vložil do združenia rovnaký vklad vo výške 150.000 Sk.

Prvostupňový súd sa vysporiadal aj s námietkou premlčania, ktorú vzniesol žalovaný vo vzťahu k vyporiadaniu zásob tovaru, kedy žalobkyňa najmenej v roku 2008 vedela o týchto veciach a trojročná lehota na uplatnenie nároku uplynula v máji 2011. Petit vo vzťahu k vyporiadaniu zásob tovaru bol upravený a podaný až 8.1.2013, teda po trojročnej lehote.

Prvostupňový súd skonštatoval, že podľa ust. § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka tento nárok nepodlieha premlčaniu, pretože vlastnícke právo k tovarovým zásobám sa nepremlčuje, a preto námietku premlčania posúdil ako nedôvodnú.

Pokiaľ ide o zásoby tovaru, tieto ostali v hodnote 298,41 eur. Tieto zásoby navrhla žalobkyňa prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného a z titulu finančného vyrovnania žiadala uhradiť 149,205 eur. Žalovaný tieto nároky neuznal, pretože podľa jeho tvrdenia malo dôjsť k vyporiadaniu týchto vecí po roztržke dňa 8.12.2008 tak, že si ich účastníci rozdelili napoly. Táto situácia však v priebehu konania nebola preukázaná. Naopak, bolo zistené, že k nezhodám v súvislosti s činnosťou združenia došlo už dňa 8.12.1998 a od tej doby každý z účastníkov vykonával samostatne predajnú činnosť. Žalovaný potvrdil, že so žalobkyňou predávali spoločne v jednom stánku, ale každý predával svoj vlastný tovar, resp. spoločný tovar a zisk z predaja spoločných vecí si delili rovným dielom. Podľa jeho názoru k rozdeleniu vecí došlo už 8.12.1998. V rozpore s týmto tvrdením však žalovaný dňa 31.12.2008 vypracoval inventúrny súpis zásob tovaru k 31.12.1998 a v tomto súpise uviedol zásoby tovaru, ktoré žiada vyporiadať žalobkyňa. Preto prvostupňový súd dospel k záveru, že ku dňu zániku združenia existovali zásoby tovaru uvedené v inventúrnom súpise, ktoré mal v dispozičnej moci žalovaný. Tieto veci reálne medzi účastníkmi konania neboli rozdelené a preto k nim nezaniklo podielové spoluvlastníctvo. Veci sa nachádzali u žalovaného ku dňu 31.12.1998. V tejto časti prvostupňový súd posúdil zrušenie podielového spoluvlastníctva k zásobám tovaru za dôvodné.

Vzhľadom na odstup času a povahu vyporiadaných vecí prvostupňový súd zrušil podielové spoluvlastníctvo k týmto veciam, veci už neprikázal do výlučného vlastníctva žalovaného, pretože takýto rozsudok už nebol vykonateľný a ani sa nepodarilo zistiť, kde sa tieto veci nachádzajú a v akom stave, a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni polovicu zostatkovej hodnoty týchto vecí vo výške 149,205 eur.

V ďalej vykonal finančné vyporiadanie hotovosti na účte vo výške 51,24 eur (1.543,50 Sk) a v pokladni vo výške 3.463,23 eur (104.363,40 Sk). Medzi účastníkmi konania nebola uzatvorená žiadna osobitná dohoda ohľadom tohto vyporiadania, a preto návrh žalobkyne bol dôvodný. Žalobe v tomto rozsahu vyhovel a prikázal žalovanému vyplatiť 50 % aktív združenia, ktoré združenie vykazovalo ku dňu svojho zániku zo sumy 3.515,47 eur (51,24 plus 3.463,23), to znamená 1.757,73 eur.

V priebehu konania žalovaný vzniesol námietku započítania o sumu 270,52 eur, ktorá pozostáva zo zaplateného poplatku z titulu predčasného ukončenia leasingu v sume 204,14 a zo zaplatenej sankcie daňovému úradu vo výške 66,38 eur.

Prvostupňový súd aplikujúc ust. § 580 Občianskeho zákonníka skonštatoval vo vzťahu k sume 204,14 eur ako poplatku za predčasne ukončený leasing, že tento nárok nie je dôvodný. Motorové vozidlo sa malo využívať na činnosť združenia. Každý z účastníkov konania poskytol vklad združeniu vo výške 50.000 Sk ako akontáciu na kúpu motorového vozidla. Žalovaný uzatvoril leasingovú zmluvu, kde bol vedený ako držiteľ motorového vozidla, toto vozidlo mal nadobudnúť do vlastníctva po uplynutí dojednanej doby a zaplatení všetkých leasingových splátok. Splácanie bolo zabezpečované medzi žalobkyňou a žalovaným po dobu trvania združenia z príjmov združenia. Posledná splátka bola uhradená za obdobie 12/1998. Po zániku združenia už splátky uhrádzané zo združenia neboli. Toto vozidlo mohlo byť využívané na účely združenia iba do doby jeho zániku. Počas doby trvania združenia boli hradené aj leasingové splátky. Motorové vozidlo nebolo vo vlastníctve žalovaného, bolo len v jeho držbe, a preto nemohlo byť predmetom vkladu do združenia a po zániku združenia oprávneným a povinným z leasingovej zmluvy bol už len žalovaný. Sám požiadal o predčasné skončenie leasingovej zmluvy z dôvodu nemožnosti uhrádzať leasingové splátky. Preto táto pohľadávka nie je nárokom spôsobilým na započítanie v neprospech žalovanej vo vzťahu k vyporiadaným majetkovým hodnotám združenia.

Vo vzťahu k uplatnenému nároku na započítanie daňovej pokuty vo výške 66,38 eur prvostupňový súd zistil, že opäť nejde o nárok spôsobilý na započítanie. V rámci činnosti združenia počas jeho existencie bol zisk z jeho činnosti delený medzi oboch účastníkov konania rovnakým dielom, takýto príjem podliehal dani z príjmov. Združenie nemá samotnú spôsobilosť na práva a povinnosti a daňová povinnosť vznikla každému účastníkovi združenia samostatne a každý člen združenia bol povinný za príslušné zdaňovacie obdobie podať daňové priznanie. Preto bol povinný si daňovú povinnosť splniť a podať daňové priznanie a zaplatiť vyrubenú daň žalovaný samostatne. Aj rozhodnutie daňového úradu o vyrubení rozdielu dane vo výške 66,38 eur je vyslovene uložením povinnosti zaplatiť tento rozdiel žalovanému, nejde teda o daňovú pokutu, ale o dodatočne vyrubenú daň, za ktorú zodpovedá žalovaný. Preto prvostupňový súd aj v tejto časti započítaciemu nároku nevyhovel.

Keďže žalovaný sa s plnením peňažného záväzku dostal do omeškania najneskôr deň po doručení žaloby, nárok žalobkyne neuspokojil v deň 31.3.2010, keď zo spisu je preukázané, že mu bol návrh doručený dňa 30.3.2010. Keďže je povinný po kvalifikovanom uplatnení nárok uhradiť, dostal sa do omeškania a k 31.3.2010 boli úroky z omeškania vo výške 9 % ročne (8 % + 1 %). Preto žalovaného zaviazal na úhradu tohto úroku z omeškania vo výške 9 % ročne od 31.3.2010 a vo zvyšku nárok žalobcu pokiaľ sa jedná o výšku úroku z omeškania nad 9 % ročne ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto rozsudku a to proti výrokom o úrokoch z omeškania v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalobkyňa. Namietala, že výrok, kde jej súd priznal úrok z omeškania vo výške 9 %, je nepreskúmateľný. Je nepreskúmateľné, prečo jej bol priznaný úrok z omeškania od doručenia žaloby žalovanému dňa 30.3.2010, t.j. od 31.3.2010, keď žaloba bola žalovanému doručená dňa 30.3.2000 a teda do omeškania sa dostal žalovaný najneskôr deň po jej doručení, teda dňa 31.3.2000. Pokiaľ by došlo k omeškaniu podľa uplatneného nároku dňa 31.3.2000, v tom čase bola úroková sadzba vo výške 17,6 % ročne.

Preto žiadala, aby jej odvolaniu bolo vyhovené a aby rozsudok bol zmenený.

K odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý považoval odvolanie žalobkyne za nedôvodné.

Proti napadnutému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie aj žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd v napadnutej časti zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a žalobu žalobkyne zamietol, prípadne aby v napadnutých výrokoch rozsudok súdu prvého stupňa bol vrátený na ďalšie konanie a nové rozhodnutie prvostupňovému súdu.

Namietal svoju povinnosť vyplatiť žalobkyňi sumu 149,21 eur s prísl. a sumu 1.757,73 eur s prísl. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne, pretože nebol správne vyhodnotený skutkový stav a je skutkovo aj právne zmätočné a nepreskúmateľné. Namietal vznik združenia, keď v žalobe žalobkyňa tvrdila, že združenie vzniklo od 15.4.1998 do 1.1.1999, preto nie je mu jasné, ako bolo ustálené vzniknutie združenia od 6.2.1998. Za dobu od 6.2.1998 do 10.4.1998 žalobkyňa fyzicky v stánku nebola a nepredávala žiaden tovar, do pracovného pomeru bola prijatá dňa 10.4.1998. Preto nemohla so žalovaným fyzicky uzatvoriť žiadnu zmluvu o združení. Navyše, od 10.4.1998 bola žalobkyňa u žalovaného zamestnaná a k rozporom došlo dňa 8.12.1998, keď prestali so žalobkyňou spolupracovať.

Poukázal na to, že žalobkyňa vniesla do združenia 2x po 50.000 Sk, ktoré žiadala aj vrátiť. Až neskôr žalobou žiadala priznať, a to na pojednávaní dňa 21.12.2004, sumu 61.924 Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 31.3.2000 do zaplatenia, keď uviedla, že táto suma predstavuje aktíva združenia a polovicu z týchto aktív je žalovaná istina.

Žalobkyňa nepreukázala a neuniesla dôkazné bremeno svedčiace o tom, že hnuťelné veci má v držbe žalovaný a že ich má v dispozícii. Nepreukázala, že sa s vecami nerozdelili, keď uviedla, že v stánku predávala veci do 31.12.1998 a od 8.12.1998 do konca roka nákup tovaru nevykonala.

Prvostupňový súd sa nezaoberal tým, kedy vzniklo účastníkom konania oprávnenie podnikať. U žalovaného toto oprávnenie podnikať vzniklo 2.2.1998 a žalobkyňi dňa 2.11.1998. Do tejto doby žalobkyňa bola zamestnankyňou žalovaného a vykonávala práce predavačky na základe riadne uzatvorenej pracovnej zmluvy za mesačnú mzdu. Do tej doby bola žalobkyňa od 10.4.1998 v riadnom

pracovnom pomere so žalovaným. Poukázal na závery znaleckých posudkov, z ktorých vyplýva, že vznesené finančné prostriedky neboli zhodnotené, ale že boli znehodnotené. Uviedol, že nie je ochotný žalobkyni zaplatiť žiadnu finančnú čiastku.

K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že na podanej žalobe trvá, poukázala na závery znaleckého posudku a vo vzťahu k istinám považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a odvolanie žalovaného za nedôvodné.

Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo všetkých jeho napadnutých výrokoch, vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p., vo veci nariadil verejné vyhlásenie rozhodnutia a zistil, že čiastočne je rozhodnutie súdu prvého stupňa správne. V tejto časti odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Vo vzťahu k potvrdzujúcej časti rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnymi závermi rozsudku súdu prvého stupňa. Prvostupňový súd správne zistil skutkový stav, správne aplikoval právne predpisy a správne aj vo veci rozhodol. Odvolací súd poukazuje na to, že v priebehu celého konania odvolacie námietky žalovaného boli riešené a k niektorým otázkam boli dokonca zaujaté aj stanoviská odvolacieho súdu.

Pokiaľ žalovaný namietal zistenia prvostupňového súdu o vzniku, existencii a trvaní združenia a jeho zániku, je potrebné uviesť, že podľa § 829 Občianskeho zákonníka účelom vzniku združenia je, aby sa členovia združenia spoločne pričínili o dosiahnutie nejakého účelu. Vznik združenia tak, ako to správne konštatoval odvolací súd už v uznesení č.k. 2Co 601/01-106 zo dňa 8.11.2002, nemusí byť podmienený písomnou zmluvou. Toto združenie vzniklo od momentu, kedy sa účastníci dohodli o tom, že budú sa spoločne pričíňovať o dosiahnutie účelu. Podľa záznamu v peňažnom denníku a nakoniec to vyplýva aj zo znaleckých posudkov, prvý účtovný zápis, teda prvý úkon spoločný smerujúci k dosiahnutiu určitého účelu pre oboch účastníkov združenia je zo dňa 6.2.1998 a posledný takýto úkon a vyplýva to nakoniec aj zo znaleckých posudkov z inventúrneho záznamu, ktorý vykonal samotný žalovaný, kedy spísal zostatok tovarových zásob a ostatných aktív ku dňu zániku združenia, je dňa 31.12.1998. Tento čas vymedzuje čas trvania združenia. V priebehu konania nedošlo a ani nebolo preukázané žiadnou sporovou stranou, teda ani žalobcom a ani žalovaným, že existuje iná okolnosť, ktorá by odôvodňovala dĺžku existencie trvania združenia zmeniť. Samotná skutočnosť, že žalobkyňa mala pracovnoprávny vzťah so žalovaným od 10.4.1998 nemá vplyv na samotnú existenciu vzniku, existenciu a zánik združenia. Združenie túto okolnosť nevyklučuje a nakoniec združenie vzniká medzi dvoma osobami alebo viacerými osobami, kedy tieto osoby môžu mať charakter právnickej osoby alebo fyzickej osoby bez akýchkoľvek ďalších podmienok. To, že žalovaný využil možnosť zamestnať členku združenia priamo v združení, resp. u seba, nie je na prekážku, že združenie nemohlo vzniknúť. Podmienkou existencie združenia nie je existencia živnostenských oprávnení účastníkov združenia a ani pracovnoprávny vzťah účastníka združenia.

Úprava žalobného návrhu žalobkyne v priebehu konania z procesného hľadiska je správna a ukazuje sa, že z hmotnoprávneho hľadiska bola dôvodná, pretože nie je možné vydať priamo vznesené finančné hodnoty do združenia, ale podľa § 834 a nasl. Občianskeho zákonníka predmetom spoluvlastníctva a aj ďalšieho vyporiadania je majetok získaný pri výkone spoločnej činnosti združenia. Takýmto získaným majetkom bol zostatok finančných prostriedkov a zostatok tovarových zásob v združení. Vzhľadom na to, že išlo o dvojčlenné združenie a inú formu vzájomné vyporiadania nemalo dohodnutú, vysporiadavalo sa zákonným spôsobom v polovici.

Prvostupňový súd sa vysporiadal aj s tým, ako boli zistené a určené tovarové zásoby a finančné prostriedky združenia ku dňu zániku združenia, podrobne sa vysporiadal s okolnosťami súvisiacimi s existenciou tovarových zásob, ich držbe ku dňu zániku združenia, ako aj k ich reálnej existencii.

Odvolací súd sa v tomto smere v celom rozsahu stotožňuje so správnymi závermi rozhodnutia prvostupňového súdu, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a poukazuje aj na zistenia prvostupňového súdu v súvislosti s vkladáním finančných prostriedkov do združenia, keď ani jedna sporová strana nevedela preukázať výšku finančných vkladov. Preto v rámci dôkaznej núdze oboch sporových strán a reálneho vznesenia sumy 300.000 Sk do združenia prvostupňový súd skonštatoval, že v rámci tejto

dôkaznej situácie je možné predpokladať, že každá sporová strana vnesla do združenia polovicu, teda 150.000 Sk. Následne aj vyrovnanie finančné musí byť, vzhľadom na neexistenciu ďalšej dohody, len v polovici.

Odvolacie námietky žalovaného považoval odvolací súd za nedôvodné bez právneho významu na správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa vo vzťahu k vyporiadaniu majetku zo združenia pokiaľ sa týka hnutelných vecí a finančných prostriedkov reálne existujúcich ku dňu zániku združenia.

Preto v tejto časti odvolací súd napadnuté výroky súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa však stotožňuje s odvolacími námietkami žalobkyne o nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa vo vzťahu k zamietavému výroku o úrokoch z omeškania a vo vzťahu k priznaným 9 % ročným úrokom z omeškania z priznaných súm od 31.3.2010 do zaplatenia. V tejto časti odvolacie námietky žalobkyne javia sa byť dôvodné, pretože prvostupňový súd tvrdiac v odôvodnení, že žalovaný sa dostal do omeškania 31.3.2010, nie sú totožné so zistením v spise a so zistením súdu prvého stupňa na čl. 2 rozsudku o doručení žaloby žalovanému dňa 30.3.2000.

Odvolací súd zistil, že v tomto rozsahu nejde o chybu v písaní, aby bolo možné písomné znenie rozsudku prvého stupňa podľa § 164 O.s.p. opraviť, pretože takto bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa aj vyhlásené. Potom však stručné dôvody o nepriznaní úrokov z omeškania nad sumu 9 % ročne a vo vzťahu k úrokom z omeškania od 31.3.2000 do 31.3.2010 sú nepreskúmateľné. Prvostupňový súd v tejto časti nepostupoval v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. a v tejto časti pre nepreskúmateľnosť bolo povinnosťou odvolacieho súdu napadnuté výroky rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Úlohou prvostupňového súdu bude presne stanoviť moment omeškania žalovaného a výšku miery úroku a o uplatnenom nároku žalobkyne rozhodnúť.

Prvostupňový súd v konečnom rozhodnutí rozhodne aj o trovách konania (§ 224 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.